

Resebrev Nr 69

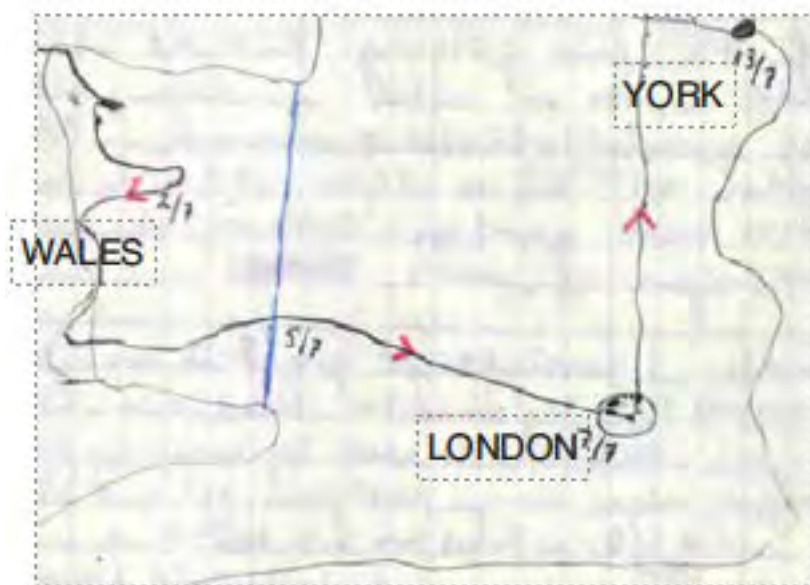
29 juni – 14 juli 1970

HAY ON WYE–LONDON–YORK

Avslutande delen på månadslång liftarresa runt de Brittiska öarna tillsammans med gymnasiekompsen Anders Edenbrandt (jämför resebrev 14 om resan genom norra England, Skottland och Irland). Bodde på vandrarhem och förde statistik på alla lifter vi fick. I Wales besteg vi berget Snowdon i dimma. For vidare till London (mitt andra besök i den staden) där vi såg rockmusikalen Hair. Avslutade resan med ett romantiskt möte i vackra York och så färjan åter från Immingham till Göteborg, Sverige. 17 år gammal.

Fortsättning från resebrev 14: GÖTEBORG-ENGLAND-SKOTTLAND
-NORDIRLAND-EIRE-WALES
http://larseklund.in/resebrev/14_england-scotland-ireland.pdf

Måndag 29 juni 1970, Lledr Valley

Steg upp 07:20 på vandrarhemmet i Dublin efter att min reskamrat **Anders Edenbrandt** väckt mig. Jag hade dock redan tidigare varit vaken på grund av snarkande gubbar och hemska väckarklockor. Efter en ordentlig frukost skulle vi så ta oss till färjeterminalen och fara med båten till Wales klockan 10. Begav oss till busstationen vid Tara Street, men självfallet var det fel station. Istället ta oss till O'Connel Street. Efter en fullsatt buss kom vi med på nästa och satt längst fram på andra våningen.

Framme i hamnen såg vi att det var en fruktansvärd sjögång, så jag tog i förebyggande syfte sjukepill. Färden över Irländska sjön gick för övrigt bra men till ett rövarpris på två pund. Framme i Holyhead klockan 13:30. Gick direkt till en bar och åt kyckling, innan vi ställde oss för att börja lifta igen. En lastbil stannade och körde oss till Bangor varifrån vi fick gå en lång bit innan två killar tog upp oss en kort sträcka till vandrarhemmet i Capel Curig som vi hoppats bo på. Men det visade sig vara igenbommat, fick veta att det skulle öppna för säsongen först dagen efter.

Åter upp med tummen alltså, och siktade in oss på ett annat vandrarhem i Blaenau-Ffestiniog. Upptäckte att två andra liftare redan stod på bästa platsen, varför vi försökte lura dem genom att smyga runt bakom dem för att hamna före dem i liftarkön – som man naturligtvis egentligen inte må göra. Blev likväl en dålig position, för vägen var krokig och det rådde omkörningsförbud. Slutligen fick vi i alla fall lift, med en militärjeep till avtagsvägen mot vandrarhemmet (från A5 till A496). Där fruktansvärt lång och obehaglig väntan till följd av blåst och kyla.

Slutligen lift fyra och en halv miles till Dolwyddela, en plats berömd för att **Llywelyn den store** (1173 – 1240) föddes där. Han var kung över Gwynedd-nationen i norra Wales och genom en kombination av krig och diplomati under 45 år kung över hela Wales.

Klockan var nu 20:30. Hade på vägen hit sett att det fanns ett vandrarhem, Lledr Valley, som var öppet och då trafiken var ytterst liten beslutade vi att återvända till detta. Enligt vandrarhemsförteckningen skulle det vara fullbokat denna dag men så var inte fallet. Däremot var en skolresa förlagd dit. Checkade in, käkade mackor och drack te innan vi gick till sängs klockan 23.

Tisdag 30 juni 1970, Llanberris

Enormt liv på morgonen av skolklassen men sov i alla fall till 08:30. Åt rispudding och sopade vardagsrummet som obligatorisk arbetsuppgift (*duty*), och ställde oss att lifta klockan 09:30. Helt hopplöst att få lift tillbaka till A5:an, så vi fick promenera. Kom till Bettws-y-Coed klockan 12.30. och hade bestämt oss för att fara tillbaka en sträcka för att bese högsta berget Snowdon. Fick lift med en man som körde till Llanberris, dit vi anlände klockan 14. Åt kyckling med curry och chips. Regn och dimma ute, men vi gick ändå till järnvägsstationen för att kolla om det skulle gå några tåg idag på smalspårsbanan upp på Snowdons topp. Men fick veta att på grund av vädret skulle inga tåg köras med mindre än att minimum 50 passagerare dök upp, och så var inte fallet. Istället promenerade vi till stadens vandrarhem, väntade utanför i 45 minuter Innan det öppnades och vi kunde checka in.

Onsdag 1 juli 1970, Llanberris

Upp 08:15. Käkade rispudding och tvättade fönster som duty innan vi gav oss iväg. Fick omgående lift med ett par till Pen-y-Pas, varifrån en gångväg leder upp på Snowdon. Började promenera vid 10:30, förbi tre sjöar och gamla hus där gruvarbetare bott. Ganska platt mark men därefter kraftig stigning, nästan rakt upp på liten rösd stig. Började nu ösregna och molnen lade sig över berget.

Såg ingenting vare sig framför eller bakom oss, och kunde inte längre se rösen. Men efter ett tag stötte vi på järnvägen och följde spåren upp på toppen. Fruktansvärd blåst där uppe och som sagt ingen utsikt i dimman. Uppmarschen tog 2 timmar och 40 minuter. Satte oss inne på kaféet och värmd oss, drack choklad och åt macka innan vi började vandrigen ner klockan 14:40. Nu slutat regna. Betydligt enklare väg ner och riktigt vackert väder när vi väl kommit ur molnen.

Nere vid vandrarhemmet 16:45. Käkade krusbär på burk och sedan också färdig middag på burk bestående av biff, potatis, sås och grönsaker. Skrev kort hem och skickade tillsammans med en full filmrulle. Helt pank. Dansk grupp bodde också på vandrarhemmet.

Llanberris 30 juni

Vi har nu korsat Irländska sjön med en fruktansvärd sjörullning så vi tog sjösjukepiller. Hela Irlandsturen präglades av ett ostadigt väder, regn ena timmen, sol nästa och så vidare, plus en kall isande blåst. Detta har fortsatt i Wales. Vi höll på att glömma bort berget Snowdon, men vi vände och är nu i Llanberris varifrån ett smalspårigt tåg går ända upp på toppen. Vi tänkte ta detta men på grund av en tjock dimma är tågen inställda. Imorgon går vi kanske upp för berget.

Vi har tyvärr en vecka för kort tid på oss i England och struntar därför i att besöka Cornwall. I ert nästa brev, kom absolut inte med några tråkiga (förmodade) meddelanden.

Snowden Rangers vandrarhem 1 juli

Idag har vi bestigit Snowdon efter diverse strapatser. På baksidan kan ni se berget som vi inte såg på grund av dimma. Först liftade vi från vandrarhemmet i Llanberris några miles stigning till en plats varifrån en stig till Snowden utgick. Den var de första kilometrarna ganska plan, därefter stigning upp till några sjöar. Här slutade den allmänna gångvägen och vi fick fortsätta och på en liten rösad stig med 70 procents stigning. Verkligen jobbigt. Till på köpet började det regna, inte lite utan ösregn. Efter en timme gick vi in i molnen. Vi tappade synfält och såg inte längre än drygt 2 meter framför oss. Vi missade rösen men fortsatte uppåt. Plötsligt var vi uppe på bergsryggen. Här uppe var det halv storm men genom att följa järnvägsrälsen kom vi snabbt fram till stationen på toppen, där vi kunde vila ut och äta innan vi började nerstigningen på blås-sidan. Detta var dock lättare, med endast 45 procents lutning, och när vi kom ut ur molnen sken solen.

Torsdag 2 juli 1970, Newtown

Åt riktig frukost klockan 8. Skalade potatis tillsammans med Anders och några till som vår duty. Sedan omedelbart iväg och fick lift med en tant några miles och sedan en gubbe till Portmaddock. Där besökte vi en skivaffär. Därefter lift med ett par till Dolgellan. Klockan nu 13:10. Åt korv, chips och ärter. Från utfarten lift med lastbil och därefter en man till Dina's Madawy där det fanns ett vandrarhem men vi ville komma längre. Klockan 17 fick vi lift halvvägs till Welshpool, och därifrån lift med en jättebekväm Mercedes förbi Welshpool och halvvägs till Newtown.

Slutligen färd med en skåpbil för gristransporter in i Newtown där vi hade svårt att hitta vandrarhemmet men fann till sist. Inrymt i ett stort hus med en massa andra verksamheter. 40 bäddar, men vi två blev kvällens enda gäster. Ut och handlade klockan 19:15. Efter återkomsten till vandrarhemmet frös vi. Ingen värme på, så iskallt i rummet. Satte på radion, läste tidning, åt mackor och lade oss fullt påklädda och jag hade fyra filter.

Fredag 3 juli 1970, Pwyll Deri

Upp 08:30. Risgrynsgröt på burk, inte alltför gott. Slapp göra någon duty, så snabbt iväg och innan vi visste något av fick vi lift med en lastbil till Caersos. Sedan lift med gubbe till Llanidloes och med två män till Llangurig. Gick och fick sedan stå i två timmar framför en AA-box innan vi blev upplockade av ett par i skåpbil till Aberystwyth. Åt där lunch för att sedan fortsätta till Post-Maws med en gubbe, och annan gubbe vidare till Cardigan. Den senare så vänlig att han körde två miles extra för att släppa av oss vid en avtagsväg mot vandrarhemmet i Poppit Sands. Tre miles promenad dit. När vi gått två miles och pausat för att vila stannar en skotsk kille i bil och frågar oss om vi vet var vandrarhemmet ligger. Vi hoppar in i hans bil och det blir lyckosamt, ity det visar sig att vandrarhemmet är fullbelagt och det är redan

kväll. Då får vi skjuts igen med skotten till Fishguard och vidare via hamnen och Goodwick till vandrarhemmet i Pwyll Deri. Jättesmala vägar, irrade omkring men slutligen framme

och som tur var fanns det plats. Underbart beläget alldeles nära havet. Käkade ärter och lade oss 22:45. Dessförinnan spelade jag domino med Anders, skotten och en fransman. Föreståndaren var en ung tjej.

Lördag 4 juli 1970, Hay-on-Wye

Upp 08:15 och åt vaniljpudding på burk. Sopade snabbt matsalsgolvet som duty. Vi frågade skotten om vi fick lov att följa med hans bil till Fishguard. Även fransmannen följde med oss, han skulle fara till Irland därifrån, medan skotten var på väg mot Cardiff. Vi följde med honom via Haverfordwest till Carmarthen där vi sedan åter började lifta.

Halvtimmes väntan innan bil med en kille med kassetbandspelare i bilen körde oss fyra miles. Klockan nu 12 och först klockan 14:50 fick vi ny lift. Under tiden växande misströstan och förbannelse över tröga weekendbilister. Av några turister som stannat alldeles bredvid oss fick vi dock mjölk. När vi väl fick lift blev det med en gubbe som körde i 120 och förde oss till Llandiveri, 22 miles kvar till Brecon (Tyn-y-Caeru på Welsh). Åt biffburgare med chips och ärter. Omedelbart lift till Brecon där vi uppsökte busstationen och kollade om bussen till vårt mål för dagen, Hay-on-Wye skulle gå snart. Den gick 17:45 och vi for några miles och sedan promenerade vi en halv mile på en liten skogsväg.

Började regna efter att det varit fint väder hela dagen.

På kvällen spelade jag alfapet med Anders fast med dumma regler på engelska. Vann likväl. Men jag vann ändå.

Vandrarhemsföreståndaren en äldre trevlig man. Han kom dock upp på rummet och inspekterade mina lakan. Blev först underkända men så visade jag att jag hade separat örngott med mig, så då var det OK.

Tyn-y-Caeau (Brecon) 4 juli 1970

Klockan är 22. Befinner mig utanför Brecon i södra Wales. Hit har vi kommit från Snowdon via en lång rad städer i mellersta och södra Wales. Vi bor på ett vandrarhem med 40 bäddar men vi är enda gästerna. Igår hade vi tänkt ta in på ett vandrarhem 6 km utanför Cardigan, på en liten väg. När vi gått 4 km och satt och vilade stannade en bil med en skotsk kille som letade efter vandrarhemmet. Vi åkte med honom resterande biten. Väl framme fick vi det nedslående beskedet att det var fullbelagt. Vi åkte då till nästa vandrarhem 25 miles bort på andra sidan Fishguard. Klockan var 19:30 när vi lämnade stora vägen och for in på allt mindre vägar tills vägen inte var bredare än att det bara rymdes en bil. Likväl var vägen asfalterad, så är nästan alla vägar i England. Hade Sesterviksvägen legat i England hade den varit det också för länge sedan. Till sist kom vi ut till havet, Irländska sjön med klipp-landskap. Här fanns plats och vi stannade. Nästa dag bestämde vi att fortsätta till Brecon. Efter förfrågning fick vi följa med skottens bil till Carmathen vilket var halvvägs. Här skulle vi fortsätta stora vägen A 40 mot London (alla stora vägar i England leder till London).

De som ger lift och de som inte gör det

Här blev vi stående i mer än tre timmar. Ingen brist på trafik (som E6:an ungefär) men fel sorts trafik. De som ger lift är ensamma sympatiska manliga förare, trevliga lastbilschaufförer och sympatiska par. Men som alltid på veckosluten bestod trafiken mest av semesterresenärer med fullpackad bilar. Och sådana ger aldrig lift.

Slutligen kom en gubbe som körde i 120 km/h och tog oss hela vägen till Brecon. Trots alla stopp och samhällen på vägen for vi med en genomsnittsfart på 102 km/h har jag räknat ut.

Buss ut till vandrarhemmet som inte var fullbelagt och där befinner oss nu.

Idag på morgonen åt jag det som min bror **Gösta** tycker så mycket om, nämligen custard pudding. Den finns färdig på burk liksom ris a la Malta som jag brukar äta till frukost samt sagogrynsgröt och en annan massa andra puddingar.

Nu måste jag upphöra med nedskrivande av detta brev, ty jag har inte bäddat än och klockan är snart läggdags.

7 juli, klockan 08:10

Efter två veckor av kyla, blåst, regn och dimma kom igår solen och värmen tillbaka. Från Brecon i Wales har vi kommit över till de trista engelska slätterna. Igår kom vi till Oxford där vi var några timmar innan vi åkte vidare till Henley on Thames och vandrarhemmet där. Vi skall idag fara till London där vi tidigt måste vara på plats vid vandrarhemmet eftersom det är mycket svårt att få plats utan att boka. Det jättestora vandrarhemmet är fullbokat så vi får försöka med det sämre.

8 juli klockan 22:45

Vi har nu kommit till London, det var motorväg så vi färdades de sex milen till Londons centrum på en timme. Vi begav oss genast till Hyde Park ty det var kolossalt hett och vi var drypande av svett. Jag badade i sjön, och sedan begav vi oss till vandrarhemmet vid Earls Court. När vi åkte dit träffade vi en svensk kille som meddelade att det

fanns ännu ett vandrarhem som inte fanns upptaget i vandrarhemsförteckningen och som låg mitt i City of London mittemot St Pauls-katedralen. Det snabbaste vi kunde åkte vi dit med tunnelbana och bokade fyra nätter för ett pund, alltså mitt i kärnan av city och det centralaste London. På kvällen var vi nere vid Trafalgar Square som blivit det nya träffstället för ungdomar sedan polis infört förbud mot att sitta på Eros-statyn vid Piccadilly Circus.

Vi har fått tag på biljetter till rockmusikalen *Hair*. Sämsta billigaste platserna längst upp på balkongen, på sista raden på kanen på träbänkar för en shilling. Jämför detta med prinsessan Annes loge med mjuka fåtöljer, men med ett pris 6-7 gånger dyrare.

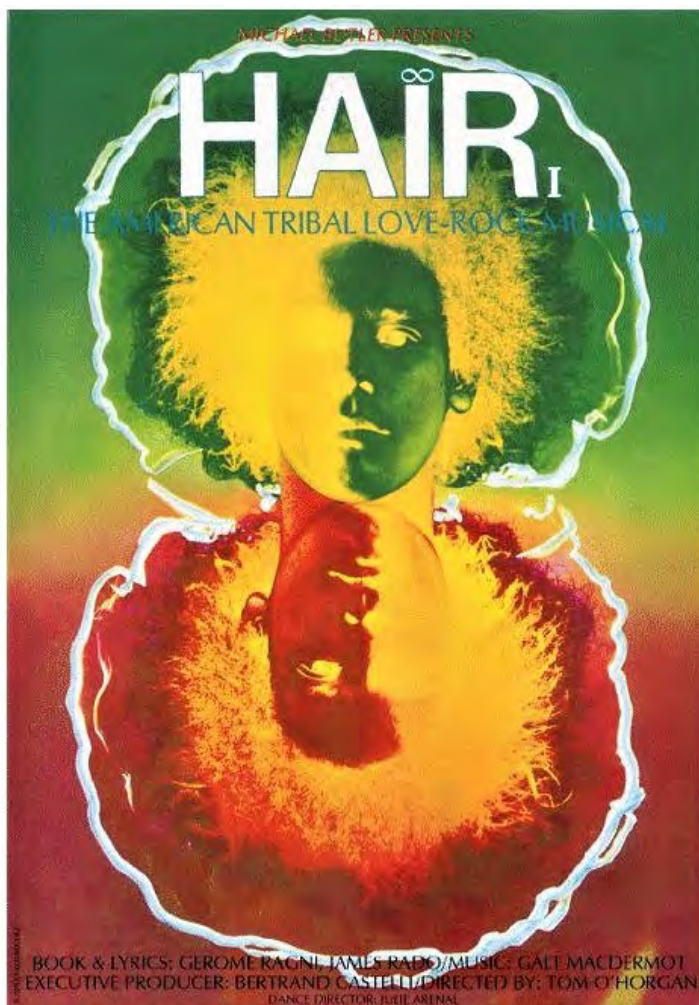
Igår kväll när vi satt på Trafalgar Square blev vi antastade av en polis som krävde att se våra pass och ställde en massa dumma frågor. Obehagligt.

Natten efter det fantastiska vädret kom det värsta åskvädret jag upplevt i mitt liv. Lika kraftigt som ett bombanfall.

11 juli klockan 19:50, York

Om vi inte är hemma före kortet så kan kortet i alla fall berätta att efter tre dagars besök, och för mig återbesök, i London åkte vi idag resans längsta färd nämligen de 35 milen från London till York. Först tunnelbana så långt gick norrut och därefter ställde vi oss med en skylt med texten York. Först en timmes lift och en andra och sista på 2,5 timmar. Största delen var motorväg.

Härifrån York ska vi övermorgon ta oss ner till Immingham och båten hem till Sverige och Göteborg.

Söndag 5 juli 1970, Cheltenham

Bodde på vandrarhemmet – på engelska *Youth Hostel*, ungdoms-härbärke – i Hay on Wye i Wales. Steg upp klockan 08:15 med min svenska reskompis **Anders Edenbrandt** och vi åt riktig frukost och sedan fick vi som *duty* (arbete som måste göras innan man får lämna hemmet) att tvätta fönster. I väg för fortsatt liftarfärd kvart i 10. Skulle dock först ringa ett vandrarhem i London, Holland House, och boka plats för natten. Ringde från en telefonkiosk nere vid stora vägen. Kostnad 2 pund och 6 shilling för ett treminuters samtal kopplat via växel. Men vi saknade mynt så vi måste växla pengar, först med två andra liftare, men det räckte inte ändå utan jag fick dessutom springa till en affär som hade öppet trots att det var söndag.

Med mynt att stoppa i automaten ringde vi så upp Holland House i London, men de hade fullbokat hela veckan. Då ringde vi Earl's Courts vandrarhem men där meddelades att de inte godtar bokningar per telefon. Vi beslutade oss för att försöka komma dit tidigt på tisdag eftermiddag. Klockan var nu 11, och vi gick en bit bort till en busshållplats där vi skojigt nog fick en lift med vandrarhems-föreståndaren (*warden*). Men bara några miles till ett urdåligt ställe, varför vi fick vandra en bra bit längs vägen innan vi ställde oss. Där hopplös väntan i 2 timmar, innan vi fick lift med en ensam karl som tog oss förbi Abergavenny, halvvägs till Monmouth. Han skulle egentligen åka hela vägen till Gloucester – vårt mål för dagen, men bilen började krångla så han släppte av oss på ett utomordentligt bra ställe. Fin sikt – som liftare är det viktigt att bli sedd i god tid av bilförarna – och en bra plats där bilarna kan stanna är viktiga faktorer. En man stannade och tog oss via en genväg (landsväg 1136) till Gloucester där vi misslyckades med att finna ett schyst matställe utan vi landade i att köpa först en dubbel hamburgare och sedan en enkel.

Gick sedan ut till vägen mot Cheltenham och efter endast kort väntan fick lift med en ung långhårig kille med tjej. De körde oss förbi Cheltenham och till Southam, varifrån vi promenerade till Cleve Hill's vandrarhem, uppför en brant backe.

Efter att ha checkat in gick jag och handlade. Strålände solig kväll. Åt varm rispudding och stannade uppe längst på kvällen

Måndag 6 juli 1970, Henley on Thames

Upp 08.35 och åt rispudding till frukost, och fick som vår *duty* en enkel uppgift, att sopa golvet i medlemsköket. Iväg 09:30 och fick genast lift med en Landrover till Cheltenham. Efter att ha gått ut ur denna stad fick vi också nästan genast lift med en överklasskvinna till Oxford. Hon hade varit i en massa länder bland annat Sverige. Vi ankom Oxford klockan 11:30, låste in vårt bagage på stationen och gick till turistbyrån. Vi besökte bland annat vetenskapshistoriska museet. Mycket hett ute.

Klockan 15:30 lämnade vi staden med buss ut till Ringvägen. Fick där gå en bra bit för att komma till riksväg A 423 mot Henley on Thames, vårt mål för denna dags liftande. Den 74:e bilen, ja det var livlig trafik, gav oss lift hela vägen, där vi genast begav oss till stadens vandrarhem, som visad sig vara inrymt en kväkar-kyrka. Ut på stan och letade efter öppna affärer men förgäves. Lyckades dock köpa en kvarts kyckling som jag åt till kvällsmat. Enormt varmt ute. Jag började läsa en science fiction-bok jag köpt i Oxford. Till sängs klockan 23.

Tisdag juli 1970, London

Väcktes klockan 07:15. Fick i duty att rengöra tvättställen. Iväg klockan 08:30, köpte rispudning och åt till frukost varefter vi ställde oss att lifta, nu i riktning mo London. Vi hade tur och fick snabbt lift (med den 36:e bilen som for förbi) med en fältflygare som körde oss till Maidenhead där motorvägen A4 började. Ställde oss vid påfarten och efter blott fem minuters väntan stannar en Sunbeam med en gubbe i plommonstop vid ratten, han var enormt talför.

Framme i London klockan 10:30, och blev avsläppta vid Queensgate.

Det var inte långt från Hyde Park, och vi gick dit och tillbringade flera timmar sittande i parken. Jag tog dessutom och badade i parkens bad, entréavgift 1 shilling. Fullständigt grumligt vatten men ändå skönt.

Klockan 15 lämnade vi parken för att gå ner till vandrarhemmet vid Earls Court. Visade sig inte finnas några lediga platser för natten här heller, och besviket försökte vi ringa till vandrarhemmet i Highgate, sex miles norrut. Men ingen svarade. Funderade på att vänta i omgivningen till klockan 17 för att då åtminstone försöka boka

plats på vandrarhemmet övriga nätter. Men innan vi hann göra det fick vi lyckligtvis ett tips av en svensk kille om att det fanns ett annat centralt beläget vandrarhem nära St. Pauls Cathedral och där skulle det finnas lediga platser, men tillade att vi måste sno oss.

Tog tunnelbanan dit via byte i Notting Hill Gate. Väl framkomna var klockan 17:45, och tursamt nog fick vi plats trots att en mängd ungdomar väntade. Vi bokade för fyra nätter a 5 shilling per natt. Riktigt lyxigt, fick sova i enkelsäng.

Stack snabbt ut igen i det sagolikt varma och svettiga vädret. Efter att ha lyssnat en stund på ett dixieland-band alldeles intill St Pauls-katedralen i en del av London som skadades svårt i andra världskriget och nu består av återuppförda moderna hus. Tog sedan tunnelbana till Piccadilly Circus via Holborn. En shilling avgift. Köpte kyckling och pommes frites och åt.

Statysittning förbjuden

Vi råkade passera Shaftesbury Theatre där rockmusikalen *Hair* visats sedan 1968 och vi bestämde att vi ville se den. Något biljettkontor fanns dock inte på teatern utan vi fick gå till ett separat bokningsställe och fann att det fanns platser kvar till föreställningen på fredag kväll klockan 17:30. Köpte billigaste möjliga biljetter a åtta shilling för platser på balkongen. Vandrade sedan ner till Piccadilly Circus. Där var det numera förbjudet att sitta vid Erosstatyn så vi blev bortkörda. Gick då istället till Trafalgar Square som visade sig ha blivit den nya samlingspunkten för ungdomsaktivitet i London.

Vi satte oss vid fontänen och njöt av det vackra vädret och doppade fötterna i vattnet. Sedan gick vi upp till Leicester Square, och tillbaka till Piccadilly varifrån vi tog tunnelbanan hem.

Sov utan någon filt på natten, men det var ändå hett. Ingen annan släckte ljuset i sovsalen så till sist gjorde jag det.

London—Trafalgar Square and The Strand, by night.

Kardorama Ltd.

Onsdag 8 juli 1970, London

Upp 08:35 och åt yoghurt. Med endast några få saker gick vi ut och upp till huvudpostkontoret, alldeles nära vandrarhemmet. Ingen post till oss att hämta från Poste Restante, men passade på att besöka Post-museet med deras samlingar från jordens alla länder.

Åkte sedan med tunnelbana från St Pauls till Baker Street och och Madame Tussauds vaxkabinett. Enormt hög entréavgift, 9 shilling. För mig var det ett återbesök eftersom jag var här även sommaren 1969. Efteråt gick jag och åt lunch medan Anders istället besökte Svenska kyrkan i London. Återsågs och fortsatte att "göra" London. Tog en promenad ner till Themsen förbi fiskhandlarna och bort till Towern – som vi inte besökte på grund av alltför hög entréavgift. Satte oss istället på platsen utanför och tittade på en zigenare som band järnkedjor om sin son för att denne sedan skulle klara sig ut. Gubben snackade som besatt och ville att publiken skulle ge 20 silvermynt. Till sist genomförde i alla fall sonen utbrytningsmanövern. Fadern hade dessförinnan stuckit nålar i sig och slagit en stor slägga i bröstet.

Lyssnade också på två killar från Irland som spelade gitarr och sjöng. När klockan var 16 kom vi på att vi skulle se poplångfilmen "Woodstock" på en bio vid Leicester Square, alltså måste vi snabbt som ögat ta tunnelbanan dit.

Biljetterna kostade 15 shilling styck, och vi kom 10 minuter för sent för att se början. Men det gjorde inget, för när filmen som handlade om musikfestivalen i Woodstock 1969 var slut 19:30 började den om igen. Promenerade därefter ner till Piccadilly Circus varifrån jag föredrog att ta tunnelbanan åter till vandrarhemmet medan Anders promenerade. Då mitt tunnelbanetåg var försenat kom vi hem samtidigt.

Ägnade kvällen åt att skriva kort och brev hem. Lade mig tidigt men sömnen blev fördröjd på grund av två pratglada fastän trevliga holländare.

En lärdom av idag: Köp inte glass eller dricka av gatuförsäljare då dessa tar dubbelt pris mot i affärerna.

Torsdag 9 juli 1970, London

Steg upp 09:15 och gick ut på stan en halvtimme senare. Anders gick på British Museum (som jag också såg sommaren innan) medan jag istället tog mig till saluhallarna – Central Markets i Smithfield. Hade aldrig någonsin sett maken till den enorma mängden kött som här såldes på ett och samma ställe. Sedan gick jag till Grays Inn Fields där jag åt en rispudding. Skrev vykort till konfirmandkompis **Peter Thern** och min spansklärare på Katedralskolan **Margareta Sievert**.

Sedan promenerade jag via Aldwych till Waterloo Bridge, gick över den och följde därefter flodstranden mot Westminster Bridge. Besökte Shell-huset varifrån man har en fin utsikt över stan. Vidare till Lambeth Norths tunnelbanestation och for åter till Piccadilly. Missade att köpa biljett, och orolig att jag därför skulle kanske få böta. Men jag fick betala biljetten i kontrollen på väg ut. Letade förgäves efter en turistbyrå. Tog mig via Mall till Trafalgar Square, och där hade Anders och jag bestämt att vi skulle träffas. Satte oss liksom många andra ungdomar på Nelson-statyn men blev nerkommenderade av en polis. Jag åt biffburgare, ägg, chipa och bönor som jag inhandlat. ägg pomes och bönor.

Vi tog en långpromenad genom St James Park, Green Park, Hyde Park och Kensington Gardens och tillbaka genom Hyde Park till Mayfair och åter Trafalgar. Medan vi nu var här såg vi hur polisen gjorde razzia mot några ungdomar och grep en av dem.

Promenerade slutligen hem till St Pauls via Victoria Embankment, Londons motsvarighet till Strandvägen i Stockholm.

Fredag 10 juli 1979, London

Upp klockan 9. Fint väder. Anders köpt cornflakes till frukost. Upp till postkontoret för att åter kolla eventuella inkommande brev men det fanns inga. Då besökte vi den tjusiga St Paulskatedralen alldeles invid vandrarhemmet och jag gick uppför de 233 trappstegen till det så kallade viskningsgalleriet där allt man säger vidarebefordras utmed väggen. En fin plats att studera kyrkans interiör. Sedan följde ytterligare 166 steg upp till kupolen där man kunde komma ut och titta ner på kyrkan och staden. Slutligen 228 stegs klättring upp till kyrkans högsta punkt. Alltsammans kostade 3 shilling.

Utanför kyrkan träffade vi en brasilianare som vi snackade med en stund men sedan for vi till Notting Hill Gate och loppmarknaden på Portobello Road. Efter att ha gått gatan fram och tillbaka tog vi en tunnelbanetur till South Kensington och besökte Vetenskapsmuseet.

Strax efter klockan 4 var det dags att ta oss med tunnelbana till Tottenham Court Road och därifrån till Shaftesburyteatern och se "Hair". Våra billiga platser var längst upp på läktaren och längst ut på kanten på en obekvämlig träbänk. Proppfullt med folk på föreställningen vars innehåll var för knark och fri kärlek i psykedeliska färger. Start klockan 17:30 och slut klockan 20:00.

Promenerade sedan ner till Trafalgar Square. Efter att ha stått där en kvart mitt i blickpunkten för en polis kom han fram och krävde att få se våra pass samt ställde otrevliga frågor. Sedan gick Anders hem precis som igår, medan jag tog tunnelbanan: Piccadilly Line till Charing Cross, så District Line till Victoria, Victoria Line till Oxford Circus och slutligen Central Line till St Pauls. Väl hemma skrev jag dagbok och drack te. Ritade också en skylt med texten "York" för att ha till morgondagens liftning.

Lördag 11 juli 1970, York

Upp klockan 9, fint väder. Efter frukost packade vi ihop vårt bagage och lämnade vandrarhemmet. Fick tillbaka våra vandrarhemskort utan att behöva göra något jobb. Mina pengar var nu slut så jag fick låna ett pund av Anders. Tog så tunnelbanan via Tottenham Court Road, Camden Town och Finchly Central till High Barnet. Här ställde vi oss på väg 1000 efter en kort promenad. Vårt mål för dagen var York, en sträcka på 30-35 mil.

Vår första lift var med en jätteskön bil med ett franskt par som körde oss till St Neots där de av någon anledning släppte av oss. Anders hade blivit illamående så vi satt i två timmar från ett till tre innan vi fortsatte lifta. Nästa lift var med två killar som körde oss hela vägen till York dit vi anlände klockan 17:30.

Letade reda på busstationen och for genast ut till vandrarhemmet beläget i Clifton, en mile från centrum. Checkade in och så gick Anders direkt till sängs och låg hela kvällen. Jag skrev kort hem och köpte en burk med kött, grönsaker och potatis plus en rispudding som jag åt.

Redan när vi kom till vandrarhemmet noterade jag att det satt en söt flicka som betraktade mig, vilket åtföljdes av leenden och blickar. Slutligen kom vi i samspråk och tog en promenad i skymningen ut i naturen. **Victoria Hartman** var hennes namn, från Florida men nu precis varit ett år i Paris.

Söndag 12 juli 1970, York

Upp 07:50 sedan vandrarhemsföreståndaren kommit och skyndade på alla att genast stiga upp. Cornflakes och mjölk till frukost, satt med Victoria och hennes väninna **Colin**. Beslutade att ha sällskap till stan, jag och Victoria, Anders och Colin. Först ville dock Victoria gå på mässan i York Minster, Yorks imponerande domkyrka, och det gjorde hon. Men därefter promenerade vi i den fina staden och besökte bland annat slottet. I en park stötte vi på några amerikanska killar som lekte med ett plasttefat som man kastade iväg och det flög. Provade på denna nyhet. (*första mötet med en frisbee*)

Återvände till vandrarhemmet och jag åt rispudding. Kände mig lite kymig och tvär, men så kom Victoria, och jag läste min dagbokstext

för gårdagen för henne. Lite senare när jag sitter på en bänk utomhus kommer hon och vill låna min karta över York. Jag frågar förvånat varför och hon svarar att hon och väninnan ska gå på café. Jag lite butter, men så frågar hon kanske lite motvilligt om jag vill ta en promenad med henne. Vi går samma håll som i går, runt huset, utmed floden till ett stort fält. Talar om Gud. Hon menar att hon är säker på att Gud finns. Jag vill inte medge någon gud men erkänner att människans synfält är mycket begränsat.

Romantiskt möte

Då frågar hon om jag någon gång velat omfamna världen, och så omfamnar hon mig. Jag svarar många gånger och hon kysser mig. Efter en stund börjar hon gråta, och jag frågar vad det är. Hon svarar att hon inte gjort något med sina 20 år, aldrig har hon kunnat ge kärlek. Jag tröstar henne med att jag är 17 och jag har inte heller gjort särskilt mycket men att jag skjuter de dystra ögonblicken åt sidan.

Vi förflyttar oss till bron över floden. Skymningen faller på. Vi omfamnar varandra och kysses. På min fråga om hon är lycklig igen svarar hon ja. Jag är också lycklig. Jag medger att jag är blyg. Hon tycker det är synd att jag därför gått miste om kontakt med många personer. Hon råder mig att tala med folk. Vi samtalar om kärlek, om livslång kärlek finns och hur man vet vem som är den rätte. Hon säger sig misstro kvinnor och tycker att män är mera trofasta.

Sedan inget mer samtal, bara känslor, koncentrerade mina ögon på henne och trycker oss mot varandra innan vi vid 22:45 går tillbaka till vandrarhemmet, och där framme tar vi ett ömt farväl. Jag låg länge halvvaken på natten, lycklig.

Måndag 13 juli 1970, Immingham

Upp klockan 8 och gick till köket och åt frukost med Victoria och Colin innan det var dags att checka ut. Anders och jag fick som duty att rengöra diskbänken. Tog sedan adjö till Victoria och utbytte adresser.

Klockan 09:20 lämnade vi vandrarhemmet och vandrade genom hela staden tills vi nådde utfarten till riksväg A 19 mot Selby. Dessförinnan besökte vi dock Barclays Bank och jag löste in min sista resecheck på 10 £. Betalade min skuld till Anders på ett pund, 9 shilling och 10 pence. När vi ställt oss för att lifta stannade redan den tredje bilen – en lastbil – som tog oss till Goole via småvägar. Härifrån väg A 426 vilket låter synnerligen idylliskt men visade sig vara stora vägen till Hull för alla lastbilar. En djävulsk trafik där säkert 75 procent bestod av lastbilar. Långa köer bildades.

Sista lifterna

Efter en lång stund fick vi lift med en gubbe blott fyra miles till ett ställe där en lastbil vält och förorsakade kilometerlånga köer. Inga bilar kunde stanna och det fanns inga parkeringsplatser att ställa sig på. Fick fick slutligen gå några miles innan vi fann en lämplig plats och väl där fick vi snabbt lift med en kille i Saab som körde oss ut till riksväg A 18 mot Grimsby. Här fick vi efter en stund lift med två män som körde os till Scounthorpe, och åter en fin plats för att lifta på. Trots detta dröjde det innan vi fick ny lift med en tankbil, den första sådana vi fått lift med. Och med den kom vi nästan ända fram till Imminghams hamn och färjan mot Sverige.

Jag var hungrig och ville äta nu men inte Anders så vi skildes åt. Han direkt till färjeterminalen medan jag tänkte promenera till samhället Immingham för att köpa mat. Efter 50 meter stannar en kille på vespa och erbjuder mig skjuts. Efter viss tvekan följde jag med och han släppte av mig vid en snackbar där jag för 4 pund och nio shilling fick två tjocka korvar, två stycken skivor bacon, chips, mackor och ett jätteglass apelsinjuice. Klockan var nu 16:20 och båten skulle avgå klockan 21. Jag avslutade med att besöka en affär och köpa bröd, kex, rispudding och custard för resan.

Alldeles när jag gått ut ur affären stannar en buss. En tant som stod i närheten ropade till mig att det är min buss så jag hoppar på den och transporteras ner genom hela hamnområdet till färjeterminalen, där jag åter träffar Anders. Satt i kafeterian fram till klockan 20 då vi gick igenom tullkontrollen (som inte kontrollerade någonting) och ombord på båten. Genast upp till båtdäck och inomhusvilstolarna där. En stol fanns där ryggstödet var alldeles nerfällt, den var trasig, den valde jag. Satt och skrev dagbok hela kvällen, mycket harmonisk i sinnes trots att det var hemresa från England och även från Victoria. Sov rimligt bra trots att jag vaknade klockan 01:30 av att några personer högljutt kom för att lägga sig, och åter igen klockan 04.30 då man började skura däcket rakt ovanför.

Tisdag 14 juli 1970

En väldig sjögång, kunde inte gå upp mer än tillfälligt. Åt rispudding. Låg timme efter timme, snackade lite med en norsk hippie. Framåt eftermiddagen lugnade sig vädret och vi gick till restaurangen och åt spaghetti med köttfärs. Kom i samtal med två skottar som vi spelade kort med och bjöds på whisky av. Växlade 30 shilling till svenska pengar för att kunna betala bussen från Göteborg till Stenungsund.

Men så hördes plötsligt i megafonerna meddelande att "*Lars Eklund ska ta sig till receptionen för telefonsamtal*". Så hör jag att det är mamma **Gerd Eklund** som meddelat att hon och fasters man **Åke Oldegren** kommer att hämta oss vid kajen i Göteborg när vi anländer klockan 22.

Framme – inga problem med tull och passkontroll och farväl till vänner från färjan och en berättelsefylld färd följde mot Svanesund och stugan dit vi kom 23:30.

Lars Eklund

Liftningsfordon

Personbil

1man 2män ³man+kv. 1kv 2kv 1m+2k ~~2m+2k~~ 3m 3k ^{4m} ~~4k~~ ~~jeep~~ ~~slip last~~

9.6	*1		1																	
10.6																				
11.6	6																			
12.6	2		1																	
13.6	*1																			
14.6	4	1	1																	
15.6																				
16.6	2																			
17.6	2																			
18.6	2		1																	
19.6	6																			
20.6			1																	
21.6	3	1																		
22.6	5		1																	
23.6	4(i)	1																		
24.6	5(i)	1	1																	
25.6	3																			
26.6	5																			
27.6	3		1																	
28.6	2	1																		
29.6																				
30.6	1																			
1.7			1																	
2.7	5(i)		1																	
3.7	4	1	(i)																	
4.7	4																			
5.7	3		1																	
6.7	1																			
7.7	2																			
8.7		*	*																	
9.7																				
10.7																				
11.7		1	1																	
12.7																				
13.7	*2	1	1																	
Summa	78(3)	8	1	12(i)	7	2	2(i)	(i)		1	1	1	1	2	6	8				

EDINBURGH

BÅT

DUBLIN

LONDON

LONDON

LONDON

Sammanlagt 130 lifter
 Procenthalt lastbilar 6,2%

Färdens sträcka på brittiska öarna : 372 sv. mil